

මෛත්‍රය සූත්‍රය

‘අති බවක්’ වැඩෙන විට ‘හව’ හැඳෙන ‘අන්ත’ යනු
‘ප්‍රත්‍ය විම ම නිරෝධය වන්’ හේතු-ඵල බව දුටුවහොත්,
මැදක් එහි හසු නොවී ‘නිරායාසව මිදෙන’...- ඒ සිහි-නැණට-
ආශ්චර්ය අද්භූත පාරිශුද්ධ,
‘අන්ත’ නිර්වානය ම හමුවන්නේය...
මෙසේ - ඒ ‘ලෝක-උත්තර මග’ අද ද සුදීප්තව දිදුලන්නේය...

සුඡනිය

ගලතර ධම්මරක්ඛිතනිස්ස ස්වාමීන්වහන්සේ

'තිශෙන දේ මත උපන් අන්ත' වලට ම යටව,
මහමෙරක් සේ..., හිත මතට 'නැති'බරක් 'මවා' ගත්,
බරක් වුව දැනෙනින ද නිදහසක් නොලබාම...

අළු යටින් මතු වන 'බර පොඳියෙ ගිහි පුපුරු'
අවුලුවාලන ගිහි ද කැමැත්තෙන් වැළඳගත්,
නොනිවෙනා ගින්නරක සේයා'ද නොදැනීම...

'පැවැත්මෙහි' අරුත හා 'විඳින' සැපයුක මුලාවක්මද?
'අති ලොව' දැකින විට, 'වය ම යළි උපදවන

යන ම සැපයුක දේ ය' යන -වක්‍රිය- 'හව ගතිය' දැක
වලෙස සිත් උපදවන - 'බාහිරව ඇති රූප' මායාව
නුවණැසින් බිඳලන- රූප,සිත්වල 'අතින දුක අනත' දැක,
'මහාමුණි' දෙසු ඒ 'අන්ත නැති අනන්තය'
අත්දැකින නිවනෙහි ම සිසිල් වී නිවීමය- 'අවේදයින්' සැප
සිතිභූතොසම් නිබ්බූතො උදාහයෙ සේ...!

...ඵසස ඵසස වයං පසසං - ඵචං තතථී විජානාති...
'භෞත අනිත්‍යයට යටවූ බැවින් ව'
-අපර්වය හය- වකවකක් ජායාම, 'භෞත සමගම වල නිභේධය' යන
'නොපැවැත්වේ යොබාදුම් සත්‍යය' පෙනෙනා 'සිහි-නුවණට'
යියුම් ලෙස 'අනාත්මය ව' හසුවන විට,
නොසිඳි ආ 'පැවැත්මක දුක' සදා නිවෙන්නට,
ඒ 'මැදුම් මග' දිගේ ආලෝක දිඳුලුවන...

අතිදුර්ලභ, අතිපුණීත
මේ - 'නිවනේ අනුත්තර පණිවිඩය' නොසඟවා,
අසරණ තව තවත් තෙත් විවර කරවන්නට මං සැලසීමෙන්,
යළි 'සම්බුද්ධ දර්ශනයෙන්' ලොව පුනාඡ්චර කරන්නට
ඔබ ද දායක වුවා වේ...!

ධම් දානය පිණිසයි.